

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI-1999

e Bülten

Aylık Elektronik Dergi

Sayı: 072

Aralık 2009

SEVGİLİ OKUYUCU DOSTLARIM

Değerli Enkarnasyondaşlarım..!

Dünyamızı göz önüne alacak olursak; kaç enkarnasyon sonra Dünya'ya doğma zarureti ortadan kalkar, sorusunun cevabı belli değildir... Bu, varlığın ihtiyacına göre değişir...

Her enkarnasyon, bizim için bir role bürünmek demektir... O devrenin senaryosu içerisinde bize düşen rolü, şuurlu olarak oynamamız gerekir... Rolümüzdeki başarımız, geçmiş hayatlardaki tecrübelerimize büyük ölçüde bağlıdır... Herkesin doğarken getirdiği bir bilgi dağarcığı vardır... **Buna esiri şuuraltı** denir ve ruh varlığına ait bir şuuraltıdır... Bu bilginin tümünden yararlanma olanağı yoktur... Çünkü Dünya maddesine bürünmenin verdiği bir şuur daralması söz konusudur... Dünya realitesinde bile farklı şuur hallerimiz vardır... Uyku, uyanıklık ve aşırı heyecan hallerinde şuurumuz farklı seviyelerdedir... Çok korktuğumuz ya da bayıldığımız zaman kendimizi hatırlamayız...

İşte yeryüzünde bir bedene bağlanınca da, asıl bedenimizi büyük ölçüde unuturuz... Gerçek bilgilerimizin hemen hemen üçte birini kullanırız veya bu bilgilerimizi şuur sahamıza aktarabiliriz...

Bilgilerimizi şuur sahamıza aktarabilme gücümüz arttıkça, hata yapma oranımız azalır... Bazı insanlar bir şeyi öğrenmek için, tekrar tekrar hata yapmak zorundadırlar... Ama bazıları çok daha az hata yaparlar... Yani 'hata' olarak kendisine gelen o bilgiyi alır, kendisindeki mevcut bilgilerle senteze tabi tutar ve onun yapılmaması gerektiğine, kendisine fayda getirmeyeceğine kanaat getirir... Görülüyor ki, her varlık kendi hamule bilgisiyle gelmiş olmakla beraber, bu bilgiyi yeterince kullanma durumunda olmayabilir...

Bilgimizin tümünü kullanamayıp, adaletsizlik değil, gerçek adalettir... Herkesin kendine göre, yeryüzüne doğuşunun bir amacı vardır... Ve bu amacın tahakkuku için hazırlıklı

geliriz... Bilgi, beden şekli, sosya-ekonomik şartlar, eğitim, ahlak düzeni, içinde bulunduğumuz ortamın yasaları vs... Hepsi bizim fert olarak amacımıza ulaşmak için yardımcı olan veya engel olan hususlardır... Engel olmasının sebebi ise, bizdeki cehit faktörünü ve etkinliği teşvik etmek içindir...

Tekâmülde cehit büyük önem taşır... Onsuz tekâmül olmaz... Atalete düştüğümüz zaman, eğer liyakat sahibi isek, bizi harekete geçirici şoklara hedef oluruz... Bu uyarılar, kişinin meşrebine göre ıstıraplı ya da az ıstıraplı olabilir...

Kâinat, hiç şüphesiz Dünya'dan ibaret değildir... Tekrar bedenlenmenin herhangi bir sınırı yoktur... Varlık, evrensel mahiyette bir bilgi elde edebilmek için çok değişik okullara devam edebilme serbestiyetine haizdir... Bu serbestiyet, Dünya tekâmül okulunun tüm deneyimlerini tamamlayıp, bilgilerini idrak etmek şartı ile kullanılabilir ancak...

Dünya tekâmül okulu bir kapalı devredir... Bizler bu kapalı devreye Ezel'de girmiş ve bu en zor okulun öğretilerine talip olmuş "Şerefli mahlûklarız"... Tedrisin eksiksiz tamamlanmasına kadar yani Dünya okulunun artık bize vereceği bir bilgi kalmayana kadar da bu kapalı devreden çıkamayacağız... Bu da Ebed'de bir son olacaktır... Dünya okulunun kapalı devresinin giriş ve çıkışı olan Ezel ile Ebed aralığı bizlerin anlayışına göre sonsuzluk kadar geniştir...

Dünya tekâmül okulu, zor bir okul olduğu kadar, tedris kalitesi çok yüksek bir okuldur...

İşığımızın Bilgi; Yolumuzun Sevgi; Hedefimizin Vazife olabilmesi dualarımla...

***Vakıf Başkanı
Nurettin ERSOY***

İŞİĞİMİZ BİLGİ - YOLUMUZ SEVGİ - HEDEFİMİZ VAZİFE

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

DIYOR KI ;

- **Kıyam etmek;** koşullar ne olursa olsun, ortak alanların, varlıkları ayakta tutmakta, güçlü kılmakta ve ilerletmekte olduğunun; sadece duygu ve düşünce seviyesinde olan bireysellik fikrinin, bu fikri benimseyenlerin ne kadar yalnızlık içerisine gömülmüş olduklarını göstermekte olduğunun **bilincine varmaktadır...**(MYP/C:145)

- **Kıyam etmek;** en güzel ortak alanların, enerjinin iyi sirküle olduğu alanlar olduğunun; bunun da, varlıklar arasında kurulmuş doğru ve düzenli iletişimlerle olmakta olduğunun **bilincine varmaktadır...** (MYP/C:145)

- **Kıyam etmek;** varlığın, kendisini, diğer varlığın enerji alanına yayabildiği yani rezistanslarını mümkün olduğu kadar denetlediği, sevgi enerjisini emebildiği sürece, alanın beslenir, güzelleşir, olgunlaşır ve diğer alanlara kucak açabilir olduğunun **bilincine varmaktadır...** (MYP/C:145)

- **Kıyam etmek;** bireyselliğin, hapis hatta hücre hapsi olduğunun; yaratılan hiçbir alanın sahipsiz olmadığını; bir öncekinin ve daha öncekilerin koruması altında olduğunun **bilincine varmaktadır...** (MYP/C:145)

- **Kıyam etmek;** varlığın fizik plan içerisindeki enkame olduğu enerjistik alan ile varlık planı arasındaki bağı yine varlığın kendisinin teşkil ettiğinin; her varlığın, asıl itibarıyla, bünyesinde, bütün planların özelliklerini taşımakta olduğunun **bilincine varmaktadır...**(MYP/C:146)

- **Kıyam etmek;** yol'un sonsuz olduğunun; gidiş'in tek olduğunun; Tek olanın, her şeye hükmeden olduğunun; her şeyin tek olduğunun **bilincine varmaktadır...** (MYP/C:147)

- **Kıyam etmek;** uzun uzun ışığa bakmanın marifet olmadığını; körlerin de ışığa bakabilir olduğunun; o'nu fark etmenin, sindirmenin ve yansıtabilmenin marifet olduğunun **bilincine varmaktadır...** (MYP/C:147)

- **Kıyam etmek;** bir üst realite, bir alt realiteye tesir ederken, alt realitenin, üst realiteye cazibe alanlarını kullanarak girdap vazifesi yaptığının **bilincine varmaktadır...**(MYP/C:149)

- **Kıyam etmek;** şu devre azami derecede aşağı tesirlerin faaliyette olduğunun; vazifeler tamamlanmadıkça basamakların yükselemez olduğunun; alt realitenin de kendi içerisinde bir kapasite doyumuna ulaşmak mecburiyetinde olduğunun **bilincine varmaktadır...**(MYP/C:149)

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

YARADAN KAVRAMI HAKKINDA (01)

Sn. Nurettin ERSOY'UN irticalen yaptığı konuşmalarından alınmıştır...

Varlığımızı yeniden var etmek kozmik gerekliliğimizdir... Yani sonsuz kozmik yolculuğumuz esnasındaki hedefimiz, tatbikat sahalalarının nefsanî mekanizmalarımıza ulaşan tesirlerinden bir an önce kendimizi kurtarmak değil, onları kontrol altına alıp, nefsanî mekanizmadan kendimizi özgürleştirip, vicdan mekanizmasının tesirlerine teslim etmektir... Bu bizim kozmik vazifemizdir... Nefsanî sahanın hükmünden kendimizi kurtarıp, onu kendi hükmümüz altına alıp, vicdani sahanın hükmüne teslim olmak esastır... Buna Yaradan'a teslim olmak da denir... Çünkü vicdani saha tesirleri Rabbin bizatihi kendisidir... Yani Vicdan, Yaradan'ın sesidir... Dolayısıyla vicdani tesirlere duyarlı olma becerisine erişmek, tekâmülün esasıdır...

Tekâmül etmek ne demektir..? Gelişmek ne demektir..? sorusuna bu pencereden baktığınızda, vicdani kanaldan bize kadar ulaşmış olan tesirlere teslim olmaktır ve o tesirlerin etkisi altında bir gidişata kendimizi bırakmaktır... İşte buna Rabbe teslimiyet denir... Buna, "varlığını yeniden var etmek" denir... Çünkü nefsanî sahanın resmini aklınıza getirin, çizgi vardı... Fizik âlemden bize gelen tesirler, yani nefsanî duyarlılıklarımızı uyaran tesirler bunlar... Bu tesirlerden kurtulup vicdani tesirlerin hükmü altına girmek, varlığımızı yeniden var etmek demektir... Çünkü biz orijinde nefsanî tesirlerle muhatap olan varlıklar değildik...

Bizler, orijin olarak sadece vicdani yani yüksek tesirlerin, yani Rabhani tesirlerin mevcut olduğu bir orijinden gelmiş varlıklarız... Böylesine mükemmel iken, şu an bizim için erişilmesi çok güç bir hedefin ta kendisi iken, niçin buna gerek vardı da bizler, geldik çamurun içerisine... Üstelik o çamurdan etkilenelim, o çamurun hükmüne girelim diye de özel donanımlarla donatıldık... Buna ne gerek vardı..? Buna gereklilik, o kozmik vazifemizin gereği... Yani buralara kadar ineceğiz, Dünya fizik âleminin yoğun maddi ortamına kendimizi uyumlayacağız ve o ortamda bir şeyler yapacağız ki, vicdani sahanın ihtiyaçlarını karşılayabilelim...

Bir deniz altı, dalgıç misalini hep veririm... Düşünün, bir dalgıç, dalacağı derinlikteki vazifesini yapabilmesi için, o derinlikteki koşullara uygun kıyafetlerini giyer ve üstelik bir takım

donanımlarla, batması için özellikle ona giydirilenlerle birlikte batar... Aşağı indikten sonra vazifesini yapıp, tekrardan yukarıya çıkma gibi bir hedefi vardır... Ama aşağıda o şu soruyu sorarsa komik olur... "Ben mademki çıkacaktım, niye battım..? Madem ben o ağırlığa ihtiyacı olmayan ve benim için esas hayatiyetin mevcut olduğu o ortama yükselecektim, niçin buralara kadar indim..? İşte burada vazifenin hatırlatılması gereği vardır... Sen vazife adına battın, sen bir vazifeyi icra etmek için battın... Vazifeyi yapmak için batmak mı gerekirdi..? Senin, vazifeyi yapacağın ortama batman gerekirdi... Çünkü o ortamın vazifesini yapacaksın... İşte Eşref-i Mahlûk olan bizler, Kuran ayetlerinde de ifade edildiği gibi, "Onlar, aşağıların aşağılarına gönderildi" ifadesi bu manadadır... Burada gönderen de biziz, gönderilen de... Bize bizden gayrı hükmeden ve de gönderen kimse yok... Gönderen biziz... Batmalıyız dedik, maddenin kaba seviyelerine, şu an anlaşılın diye, batma diyoruz... Ve dolayısıyla buralara biz geldik, niçin..? İşte şu kaba, şu ağır atmosferik ortamda maddenin kaba tesirleriyle bir şeyler yapmaya geldik... Vazifeyi icra etmek için geldik, buradayız...

Tebliğat nedir..? Tebliğat, dünyasal kavram olarak tebliğ etmekten gelir... Bir merciden diğer bir mercie, genellikle dünyada da bu, yukarı merciden bir alt mercie sunulma şeklindedir... Bu da bir bilginin, bir uyarının, bir noktadan diğer bir noktaya bildirilmesi manasını taşır... Ne vardır bunda..? Bir bilgi vardır, uyarı vardır, tavsiye vardır, nakledilir... İcap ettiği ifade edilir... Tabii ki merciler arasındaki bu bilginin, icap etmenin, uyarının yapılması vasıflarının da çeşitliliğini bize gösteriyor... Yani merciin hangi mercie bunu yaptığı o tebliğatin vasfını da ifade eder... İşte yukarıya doğru yapıldığında bilgilerinize arz olunur, aşağıya doğru yapıldığında rica denilir... Daha da aşağı seviyelerde ihtarlar şeklinde sertleşebilir, uyarılır, gereği yapılır, denir... Tebliğat, kendi kendine alanla veren arsındaki ilişkinin kalitesine ve seviyesine bağlı olarak sertleşebilir, bireyselleşebilir, kalitesi düşürülebilir veya çok yüksek kalitede bütünselleşebilir...

Bizim bu adını koyduğumuz tebliğat kavramı, aynı dünyasal tebliğata benzeyen ama

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

ruhsal mana ifade eden tebligattır... Yani görünmeyen âlemden, görünen fizik âlemdeki mensuplarına yönelik ifadelerdir bunlar... Demek ki, görünmeyen âlemden, bedensizlerin bulunduğu ruhsal âlemden, soyut âlemden, Yaradan bünyesinden, bunların hepsi aynı ifadelerdir, yaratılmış olanlara çeşitli amaçlarla yollanmış bu metinler, ruhsal tebligatlar adı altında arz edilir... Bu ruhsal tebligatlar, genelde spiritüel ekollerde mevcuttur ve bağlantısı olan vazife alanlarında veya spiritüel ekollerde bu tebligatlar alınır... Tebligatların alınması, aslında bir vazife adına olabildiği gibi, beşeri bir merakı gidermek, heyecan yaratmak, beşeri bir takım sorulara cevap almak şeklinde bile olabilen çeşitli kalite ve seviyelerde olabilir...

Bizim konumuz olan ruhsal tebligatlar, önceleri isimsiz olarak akmış olan bilgi çağlayanıdır... Daha sonra bir takım dünyasal sebeplere, meraklara, ısrarlara dayalı olarak, zorunluluk şeklinde bir isme bürünmüştür... Bu vakfı yani Merkez Bilgi Alanı Vakfı'nı kurmadan önceki dernek ve vakıf bünyesinde uzun süreler akan tebligat çağlayanı, yıllarca, o vakıf ve dernek bünyesinde ki insanları beslemiş, yayınlara girmiş, kitaplarda neşrolmuş, fakat isimsiz bir ruhsal mertebenin kaynağı olarak, bizler bu durumu hep saygıyla karşılamışızdır... Çevresindeki insanları bilgi ile beslemiştir bu tebliğler... Fakat belirli bir merhaleden sonra insanların mutlaka eşkâl arama, mutlaka soyutta da adres arama, isim arama gibi etikete yönelik isteklerinden dolayı yani bu hangi kaynaktır, bu neyin nesidir..? Bu tebliğ veren ruhsal mertebenin bir ismi olmalı baskıları sonucu, yine bu merteye şöyle bir tebliğ vermiştir...

"Tabii ki beşer zihniyeti eşkâl arayacaktır, adres arayacaktır... Çünkü onun şuuru bu taleplere göre yaratılmıştır... Bu baskılar karşısında cevap veremiyor ve bunun sıkıntısını yaşıyorsunuz... Size bu şekilde bir soru sorulduğunda; **"Biz MERKEZ YÜCE PLAN muhataplarıyız deyiniz..."**"denmiştir...

Tebliğatların alındığı bu ruhsal mertebeye MERKEZ YÜCE PLAN denmesi, tabii ki birçok insanın cevap almasından dolayı onları mutlu etmiştir... O tarihten itibaren de bizler, bu alanın muhatabı olan bu ruhsal mertebenin verdiği bilgilere, "MERKEZ YÜCE PLAN" tebliğleri ismini vermiş bulunuyoruz... Yani demek ki Merkez Bilgi Alanı Vakfı, en fiziki seviyede bir vakıf, bir

dünyasal icabat şeklinde bir vakıf halindeyken, aynı zamanda bir Merkez Bilgi Alanıdır... Bir bilgi akarı olan inisiyasyon sahasıdır... Eğitim, gelişim sahasıdır... Bu bilginin çıktığı noktayı merak edenler için, MERKEZ YÜCE PLAN tebliğleri adı altında da bir isme bürünmüştür... Dolayısıyla da bizler, muhatap olduğumuz mertebenin MERKEZ YÜCE PLAN olduğunu ifade edebiliyoruz... Bu alan, MERKEZ BİLGİ ALANI'DIR... Bunun özelliklerini de ileriki çalışmalarımızda hep göreceğiz... Bu MERKEZ BİLGİ ALANI dünyada kendine bir zemin bulabilmesi için, MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI diye kendine bir zemin oluşturmuştur... Meseleyi bu hiyerarşik yapı içerisinde incelememiz lazım...

En aşağıda Dünya icabı olarak, yasal, sosyal, toplumsal, örf-adet-gelenek, etik kurallar da dâhil olmak üzere bütün icapları yerine getirmek üzere bir vakıf kurduk... Bunun adı MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI'dır... Bu vakıf, bu ruhsal bilginin aktığı toplumun kabullerinin ve zorunluluklarının gereği olarak kurulmuştur... Demek ki, bulunduğumuz tatbikat alanının bir gereğini de yerine getirme zorunluluğunu yerine getirdik, vakfı kurduk... Bu vakıf bir bilgi alanıdır ve Merkez vasfındadır... Demek ki, Merkez Bilgi Alanı Vakfı, Merkez Bilgi Alanı olma gibi daha bir üst amaç ve özelliğe sahiptir ve ona hizmet etmektedir... Bu alana akan bilgi nedir..? Bu alana akan bilgi, MERKEZ YÜCE PLAN dediğimiz ruhsal planın akarıdır, akmasıdır... MERKEZ YÜCE PLAN, bu çalışmalarımızda göreceğiz, ne vasıftadır, bu sonsuz Yaradan hiyerarşisinin hangi kesitidir...

Dünya tatbikat okulu, Yüce Yaradan hiyerarşik yapısı nezdinde imaje edildiğinden bu yana, önce fizik âlemler, mekânlar oluşturuldu... Yani önce mekânlar meydana getirildi... MERKEZ YÜCE PLAN'ın aktığı bilgilerin insanlara nakledilmesi amaçlı bu mekân da, önce vakfı kurmak şeklinde, gibi düşünün... Önce o yüksek amaca hizmet edecek olan araç tesis edilmeliydi... Buna benzer olarak da Dünya Rabbi ve onun üzerinde Âlemlerin Rabbi hiyerarşisi içinde, önce dünyanın fizik âlemini oluştururken, önce onun astralını oluşturmak zorunluluğu vardı... Yani yaradılış, soyutun somut, görülmeyenin görünen hale gelmesi için, mutlaka görünmeyenden icraat başlar, görünmeyenden teşkil ettirilir görünenin teşkili... Bu ne demektir..?

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

Yaradılış imajinasyonla başlar... Yaradılışın ilk adımı imajinasyondur... Bu imajinasyon, anlayamayacağımız kadar ince bir üst seviyeden başlayıp, düşünce seviyesine kadar iner ve somutlaşır... Dünya tekâmül okulundan sorumlu hiyerarşik seviye olan Dünya Rabbi ve onun üstünde Âlemlerin Rabbi, önce imajinasyon, sonra kabalaşan yaratıcı düşünce faaliyetleri ile fizik âlemleri yarattı... Sonra, fizik âlemler üzerinde hayat enerjisi ile zaman enerjisini ve mekân enerjisini buluşturarak varlıkların oluşmasına neden oldu... Yani önce zemin yaratıldı, sonra zeminin içerisinde zaman, mekân, hayat enerjileri birleşerek hayatîyet meydana getirildi... Dünya okulu bu manada tam bir teşekküldür... Yani tam, kolektif bir faaliyetin eksiksiz ve mükemmel bir şeklide teşekkülüdür...

Bu fizik âlemlerin yaratılmasından sonra, varlıkların yani tekamüle tabi beşer varlıklarının (bu ezoterik öğretilerde Adem ile sembolize edilen varlıktır.) yerleştirilmesi, yine kombin bir şekilde meydana getirilmiştir... Hayvanları ile bitkileri ile ve sonsuz çeşitlilikteki hayatîyet unsurlarıyla, yaratılış formlarıyla bir aradalık şeklinde meydana getirilmiştir... Ve bütün bu mevcudatı düşünün... Yarattığı olan bu okula ait daha henüz bir zerrenin yaratılışından söz ediyoruz...

Dünya ve onun zaruri takımı... Bunlar meydana getirildiğinde, en ince zerresine kadar beşerin hizmetinde olması amaçlıydı... Burada bütün bu mevcudatın sebebi, beşerin mevcudiyeti ve tekâmülüdür... Yani biçim âlemindeki her şey beşer için yaratıldı... Bu çok önemli bir anlayış ve husustur... Eşref-i mahlûk vasfının etiketlendiği bizler yani Dünya tatbikat okulunun talebeleri olan bizler, bütün bu külli yaratılışın sebebiyiz... Bütün âlemleri senin yüzü suyu hürmetine yarattım ifadesi budur...

Bütün fizik âlemler, bilimin eriştiği kadarı ile fikir sahibi olabildiği astrofizik yapılar, hepsi beşer ve beşerin unsurları olan bilmediğimiz o yaratılış formları için vardır... Tabii ki böylesine önemli bir vazifeyle, böylesine önemli bir hazırlık sonucu yeryüzü tekâmül okuluna gelen bizlerin, bu okulda yalnız bırakılması mümkün değildir... Ne yapılması lazımdı..? Sürekli Rahman ve Rahim olan bir mekanizma tarafından, sürekli desteklenmesi, sürekli kontrol altında tutulması, yardım alması gereği vardır...

"Bu zor yolculuğa çıkmayı siz istediniz ve siz çıktınız..." diyor bir tebliğde...
(Devam Edecek)

BİLGİ ENERJİSİ HAKKINDA (07)

Sn. Nurettin ERSOY'UN irticalen yaptığı konuşmalarından alınmıştır...

"Beşeriyetin Dünya yaşamı içerisinde faaliyeti, iki cehit arası merhalelidir..."

Bu ne demektir..?

Beşer... Niçin insan demiyoruz..? Çünkü iki cehit arasındaki merhaleyi yaşadığı için... Burada tekâmül yok... Beşer, bir cehitle ikinci cehit arasındaki merhaleyi yaşadığı için adı Beşer'dir... Eğer bu varlık sürekli cehti yaşayabilse, adı İnsan olacaktır... Dünya yaşamı içerisinde C1 ve C2 cehit noktalarını yani doğum ile ölümü asla yaşayamadığı için, ikisi arasındaki cehitsiz merhaleyi yaşadığı için, adına beşer denir... Doğum ve ölüm denilen bu iki cehit arasını yaşayış tarzının adı çabadır... Beşer vasfında denmesinin nedeni çaba halinde olmasından dolayıdır...

Çaba ne demek..?

Çaba ya da çabalamak, Şuursuz, bilinçsiz bir şekilde, maksat ve niyetsiz, bilginin hâkimiyeti olmadan, içgüdüsel ve otomatik bir şekilde, sahte kişiliklerin itilimleri altında faaliyet içerisinde olmak demektir... Böyle bir yaşam sürdürdüğü için de, adı beşerdir...

Beşerin seçimleri tesadüfî, faaliyetleri yüzeysel, idrakleri sığdır... Ve sürekli ruhsal mekanizmaların kontrolü ve itilimi altındadır... İrade neredeyse yok, bilgi yok, şuur yok, işte beşer... İki cehit arasında çabalayarak yaşayan beşer, eğer bu çabalayarak yaşadığı merhaleyi cehitlerle doldurabilirse, ne kadar doldurursa, insan vasfına bürünür... Burada beşer, burada insan... İşte beşerin insanlık seviyesine varabilmesi için mutlaka hayatına cehit dediğimiz kavramı sık sık sokabilmesi lazımdır...

Cehitle çaba arasındaki farktan kaynaklanan bu durum, bizim nasıl insan prototipine doğru gidebileceğimizi

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

göstermektedir... Ve bu sayede beşer denilen o şuursuz, bilinçsiz, maksatsız, niyetsiz, bilgi hâkimiyetsiz bir faaliyetten, şuurlu, bilinçli, bilgi hâkimiyetli bir faaliyete geçmemiz mümkün olabilecektir... İnsan olmak, şuurlu faaliyette bulunmak, idrakli, bilginin hâkimiyetinde faaliyet gösteren demektir ki, işte devre sonu bizleri böyle bir duruma sevk etmek için son şoklarını üzerimizden eksik etmiyor... Daha büyük, daha şiddetli, çarpıcı, fiziki, sosyal veya manevi tesir alanlarının üzerimizdeki etkisi, bizlerin, iki cehit arasındaki merhaleyi yaşayan durumdan, sık sık cehit yaşayan duruma hatta bunun sonucu olarak yaşamın tamamı cehit olan bir duruma girmemize neden olmaktadır... Şu anda Dünya beşeri, iki cehit arası merhaleyi asla cehit katmadan yaşıyor... Niçin..? Bir doğum dedik, iki ölüm dedik... İki cehit arası merhaleyi şöyle anlayın; doğum bir cehit, ölüm bir cehit... Arası çabalanan merhale... İlk cehit doğum, ikinci cehit ölüm... İşte Dünya insanının yaşam tarzı... Dolayısıyla doğumla ölüm arasına bir üçüncü cehti koyamıyoruz... İşte onun için bu bilgilerin bize lüzumu devre sonu itibarıyla çok önemlidir...

Bu söylediğim size fazla abartılı, haksızlık gibi gelebilir ama inanın bunu attırmak bizim için çok önemli... Yani her adımımızın, 'şuurlu muyum, bilinçli mi atıyorum, maksat ve niyetim bir bilginin uygulamasına yönelik bir fiil mi, yoksa canım istedi de mi atıyorum..?' Biri atmamı istedi, ben de atıyorum adımımı, ayıp olmasın diye atıyorum... Başkaları için atıyorum veya duygusal seviyede yazık olur atayım mı diyorum... Böyle değil...

Attığım adım, kozmik bir bilginin uygulaması, ruhun bir deneyimi, maksatlı ve mana yüklü olmalı... Yani yataydaki eyleminizi düşeydeki bir maksatla birleştiren, onların kesiştiği noktadaki hal, işte maksatlı elastikiyet... Yani her hareketimiz bizim, ruhsal bir bilgi'nin tatbikatı şeklinde olmalıdır...

Ben gülü bugün çok sevdim, dün hâlbuki hiç bu kadar sevmedim, bu duygusal itilimle yapılan bir eylemse, çabadır... Cehit değildir... Bunu fark etmek 'neden ben bunu seviyorum..?' sorunuzu yukarıya bağlı yani farkındalık idrakin iki ucu açık bırakılmış halidir... Burada gülü

sevdim, yetmez bu farkındalık değildir... Gülü sevmek gülü fark etmek değildir... Şuurun, idrakin öteki ucunun da mutlaka devreye sokulması lazım... En basiti 'ya Rabbi neler yarattın?' veya bunu yaratmanın sebebinin ne olabileceğini düşünüyorum, böyle bir enerji beni yaratmış yanıma gülü de vermiş ve buna yaklaşınca tesirini de alıyorum, bu nasıl bir iştir idrakini oraya bağlayacağız... Sadece bunu bahçelerde, bahçıvanların elindeki bir obje olarak görüp de, ne kadar güzel, hatta koparırım demek ve koparmak... Seven onu koparmaz, bir yaprağına dahi zarar vermez, niçin..? Çünkü Yaradan'ın var ettiğini ben yok edemem... 'Zaten kopacaktı', hayır, kendi esas entropi yasasının uygulayıcı mekanizması yapacak, sen yapmamalısın... Eğer onu gerçekten, aşağıdaki gülü sevmeyi yukarıdaki bir ilkeye, Yaradan'ın bir ilkesine, kanununa bağlayabilirsen, koparamazsın, koparıyorsan, o senin yaptığın cehit değil, çabadır... 'Çok sevdim içimden koparmak geldi masama koyacağım' tamam yapılır, yapılmaz değil ama önce bunu hissedeceğiz, koparamayacağız, ondan sonra diyeceğiz ki, ben farkındayım koparılmaması gerektiğini biliyorum, ya koparandan alırım, ya da koparırsanız koparın ama önce fark etmek lazım... Otomatik değil yani çaba değil...

Evet, otomatik hale gelir, 'bilmiyorum ama gitmeden yapamıyorum, artık bir şey beni çekiyor' dediğiniz anda çaba olur... Otomatik hale getirmemek lazım... Eğer gerçekten buraya ilk gelişiniz derin idraklere dayalı bir gelişse, onun çabaya dönmesi yani otomatik hale gelmesi mümkün değildir... Çünkü o sizin geri dönülmez bir durumunuzu ifade eder... Değerinizi ifade eder ama henüz derin bir şuurulluk değildir, derin bir bilinç hali değildir... Bilgi'nin hâkimiyeti çok fazla değildir... Böyle bir niyet de yoktur... O da yine cehte yöneliktir ama eğer üzerinde derinleştirme yapmazsanız yani sığ idrakler sizi buraya getiriyorsa yani siz bir şuur açılımı yapmışsınız ve buraya gelme bilgisi sığ idrak olarak sizi buraya getirmiş fakat bu şuur kapanırsa, sizin gelişiniz otomatizmaya bağlanıverir... Bu, çabaya dönüşme şeklidir...

Ama gerçek bir şuurlu gelişse, gerçek bir bilince dayalıysa ve bilgi hâkimiyetindeki bir gelişse ve maksat ve niyette şuurulluk ve bilinç hâkimse, bunun çabaya dönmesi yani otomatik hale gelmesi mümkün değildir...

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

Cehtiniz, derin bir şuura dayalı değil ise, çabaya dönmesi çok büyük muhtemeldir... Bunu engellemenin yolu yine cehtten geçer... Yani o cehtinizin, kaybolmaması gereken bir değere sarılırmışçasına sarılıp, artırılması gerekir... Bu da nedir..? Varlığın sürekli iç âleminde kendini tahkike tâbi tutmasıdır... Yani her zaman, her an 'ben bu muyum' sorusunu sormak... Bu soruyu sormak sizin yepyeni derin cehtlere götürücü kapılar açmanıza sebep olur... Onun için ben buraya niçin geliyorum..? Hava soğuk, yapacak işim yok, burası sıcak, buraya geldim mi..? Veya arkadaşlarım aramadı beni, sağa sola gidemedim, buraya geliyorum... Veya öyle şeyler anlatıldı ki, bunlardan geri dönersem Allah günah yazar korkusuyla mı geliyorum gibi hep kendimizi sorgulamamız lazım... Yani tahkik aydınlığını elden bırakmamamız lazım... Ben

niçin geliyorum..? Dün şu sebepten geldim, bugün de aynı sebeplilik var mı..? Yoksa korku, boşluk gibi bazı unsurlar mı devreye giriyor..?

Varlık sürekli kendini tahkik etmeli... Tahkik demek, her an kendimizi dikkatle izlemek demektir... Ben niçin gidiyorum..? Arkadaşlar çok sempatik... Orada çok güzel sevgi aurası var... Oradaki çayı ben hiçbir yerde içemiyorum, sandviçleri de çok güzel yapıyorlar mı..? Bunları tahkiki etmek lazım... Tabii ki, çaya da, poğaçaya da, güzel insanlarla bir arada olmaya da geleceksiniz... Pozitivitenin hâkim olduğu bir alan, onun için de geleceksiniz ama dominant olan mutlaka bilgi hâkimiyetinde, şuurlu, bilinçli maksatlar taşınmalı... Diğerleri araç, amaç, bilgi açlığı, gelişme ihtiyacı vs...

(Devam edecek)

BAKIN BU AY NELER YAPTIK!

ETKİNLİKLERİMİZ

☉ ARAGONİT KURSU

01 ve 10 Kasım 2009

Aragonit kurslarımızda yaklaşık iki senedir devam eden yoğunluk, bizlere tüm insanlık adına ne kadar önemli bir vazife yaptığımızı kanıtlar gibi... Bu mucizevî taşın uyumlanana yaşattığı değişimler sadece maddi değil manevi yaşamlarımızda da gözle görülür bir şekilde artmakta. Bildiğiniz gibi Aragonit bir değişim taşıdır. Yaşamınızın hangi alanında bu değişime ihtiyaç duyarsanız o alanda Aragonit size mucizelerini yaşatmaya başlar. Önemli olan bu mucizevî minerale gereken değeri vermemiz. Sayın hocamız Sevgi ERSOY bu taş ile ilgili yazdığı kitap "Mucize Taş Aragonit" kitabının ikinci baskısı çıkmış durumda. Eğer hala uyumlanmadıysanız önce kitabı alıp okumanızı tavsiye ediyoruz...

☉ REİKİ I. DERECE İNİSİYASYONU

05 Kasım 2009

Bu ay Reiki ailemize 14 arkadaşımız katıldılar.

☉ REİKİ II. DERECE İNİSİYASYONU

19 Kasım 2009

Bu ay 9 arkadaşımız Reiki II. derece inisiyasyonunu aldılar.

☉ 19 MAYIS KÜLTÜR MERKEZİ KOZYATAĞI "KRİSTALLERİN SİHİRLİ DÜNYASI..."

06 Kasım 2009

Şamanlara göre bir mineral, taş ya da kristal karşınıza çıktıysa ve sizi bir şekilde çekiyorsa veya başka yoldan size geldiyse, bu rastlantı değildir. Onun mutlaka size öğretmek istediği bir şeyi vardır. O, sizin bir ihtiyacınızdan dolayı size ulaştı. Sol elinizde taşınızı tutarak kısa bir meditasyonla sorunuza cevap bulabilirsiniz. Şamanlara göre taşlar, mineraller ve kristaller dünyanın en yaşlı sakinleri oldukları için en eski bilgileri saklamaktadırlar. Onlara gereken sevgiyi ve saygıyı gösterirsek bizim yardımcılarımız öğretmenlerimiz ve işbirlikçilerimiz olurlar.

Dünyanın birçok yerindeki kabileler, şifa, iletişim ve geleceği görmek amacıyla taşlardan yardım almışlar, onlarla çalışmışlardır. Taşlara yazı yazmak bilinen en eski iletişim yollarındandır. Eski Mısırlılar "Ölümler Kitabı"nın çeşitli simgesel formlar verdikleri yarı değerli taşların üzerine kazımışlardır. Keltler, Ogham adı verilen alfabelerini kullanarak, taşlara yazılar yazdılar ve Stonehenge gibi devasa taş daireler yaptılar. Mimbrelere, Anazasiler ve diğer Kuzey Amerika yerlileri petroglif olarak adlandırılan yazıt ve resimleri kayalıklara ve taşlara oyduklar. Kökenlerinin Hindistan'a uzandığı düşünülen Çingeneler kristal küreleriyle ünlüdür. Perulu yerliler zümrütün Tanrıça Umina'nın kızı olduğuna inanırlardı. Korunma, enerjiye da güç

İŞİĞİMİZ BİLGİ - YOLUMUZ SEVGİ - HEDEFİMİZ VAZİFE

7

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

için deri veya metalle kaplanmış kristal taşıma geleneği Cherokee yerlilerinden günümüze gelmiştir. Her ne kadar üzerinde yaşadığımız tabiat anadan uzak kalmış olsak da, biz modern dünyada yaşayanlar hala kalplerimizde değerli taşların sevgisini taşıyoruz. Mineral krallığıyla ilişkimizi sürdürmemizin nedeni, taşların olağanüstü güzellikleri ve sahip oldukları parlak renklerin yanı sıra, hızla değişen dünyada bize verdikleri daimilik duygusudur...

☉ CADDEBOSTAN KÜLTÜR MERKEZİ KONFERANS / Nurettin ERSOY

“KADIN VE ERKEK ENERJİLERİN DANSI...”
17 Kasım 2009

Vakıf başkanımız Sn. Nurettin ERSOY, bu ay Yin ve Yang enerjilerin birbirleriyle olan ilişkisini ve bu ilişkiyi nasıl uyumlu bir dans haline getirebileceğimiz konusunda ipuçlarını bizlerle paylaştı. Aşağıda bu güzel konferanstan alıntıları bulabilirsiniz.

Ralph Waldo Emerson’a Göre; (1803–1882) Denemeler

“Kaçınılmaz Bir İkilik, Doğayı İkiye Böler... Böylece Her Şey Yarımdır ve Bütün Olmak İçin Bir Başka Şeye Gereksinim Duyar...”

Eski Çinliler Bu İkiliğe; Yin ve Yang Demişlerdir... Yin ve Yang Karşılıklı Ya da Tamamlayıcı Bir İlişki İçindedirler... Zıtlık Ya da Karşıtlık Olarak Düşünülmemelidir...

Yaşamımızda Karşıtlık Gibi Görünen Kavram Çiftlerini Uzlaştırmayı Öğrenmeliyiz... Böylece Evrenin Bu İkilemleriyle İlgili Farklı ve Doğru Bir İlişki Geliştirmiş Oluruz... Bütün İkiliklerin, En Derinde ve En Temelde Bulunan Birliğin Bir Parçası Olduğunu Görmek Gerekir... Yin ve Yang Felsefesinde UYUM’a Giden Yol Budur... UYUM, Karşıtların Kabul Edilmesinin ve Bütünlenmesinin Sonucudur... Tao’cu öğretiyeye göre “Dünya Yaşamı Birbirini Tamamlayan Bu Enerjilerin Dansıdır...”

Cheng Tzu;

“Yin ve Yang’ın Tutkulu Birleşimi Olan KADIN ve ERKEĞİN Birleşmesi, Evrenin Sonsuz Düzenidir...”

R.H.Van Gulik

“İnsan, Tıpkı Makro kozmos Gibi İşleyen Bir Mikrokozmosdur... KADIN ve ERKEĞİN Birleşmesi, Doğanın Karşıt Güçlerinin Karşılıklı Olarak Birbirlerini Etkilemelerinin Küçük Bir Kopyasıdır...”

Hayatımızdaki Bütün Zorluklar; Sadece, Yaşadığımız Ritim Bozukluklarıdır... Bazen Kendi Kendimize... Bazen Uygunsuz Bir Partnerle... Sürekli Uygun Partneri Arar Dururuz... Herkes, Herkesin Partneri Değildir... Bunu Dikkatle Hayatımızda Gözlemlemeliyiz... Zira En Derin Karmaları Bu Bölgelerde Yaşamaktayız... Şunu Da Bilmeliyiz ki; Yeryüzü Deneyimlerinden En Zor Olanı Bu Dans’tır...

Sadakat Tatbikatı Burada Kendini En Çok Belli Eder... Bu Arada, Sadakat Bizim İçin En Zor Sınavdır... Sadakat’in En Alt Basamağında; Partnerimizin Bilerek Canını Yakmak Vardır... Daha Yukarılarda ve Hatta En Yüksekte; Verdiğimiz Sözlere Aykırı Düşmek Vardır... Bu Yolculuğun Ne Kadar Önemli Olduğunu Bilseydik; Ağzımızdan Çıkan Sözleri Çok Önemserdik... Birbirimizle Olan, Adeta Bir Dans Zarafetinde Olması Gereken İlişkilerimizi Önemsemeliyiz...

Bizler, En Nadide Çiçekler Olarak Yeryüzündeyiz... Bu İnceliğin, Bu Zarafetin Ne Kadar Hassas Olduğunu ve Tahmin Edemeyeceğimiz Küçük Şeylerle Bozulduğunu Bilsek; Zarafetimiz, Nezaketimiz ve Sadakatimiz Çok Gelişmiş Olurdu...

☉ SİMURG EFSANESİ

Rivayet olunur ki, kuşların hükümdarı olan Simurg (Zümrüd-ü Anka ya da batıda bilinen adıyla Phoenix), Bilgi Ağacı’nın dallarında yaşar ve her şeyi bilirmiş. Bu kuşun özelliği gözyaşlarının şifalı olması ve yanarak kül olmak suretiyle ölmesi, sonra kendi küllerinden yeniden dirilmesidir...

Kuşlar Simurg’a inanır ve onun kendilerini kurtaracağını düşünürmüş. Kuşlar dünyasında her şey ters gittikçe onlar da Simurg’u bekler dururlarmış. Ne var ki, Simurg ortada görünmedikçe kuşkulanır olmuşlar ve sonunda umudu kesmişler. Derken bir gün uzak bir ülkede bir kuş sürüsü Simurg’un kanadından bir tüy bulmuş. Simurg’un var olduğunu anlayan dünyadaki tüm kuşlar toplanmışlar ve hep birlikte Simurg’un huzuruna gidip yardım istemeye karar vermişler. Ancak Simurg’un yuvası, etekleri bulutların üzerinde olan Kaf Dağı’nın tepesindeymiş. Oraya varmak için ise yedi dipsiz vadiyi aşmak gerekirmiş, hepsi birbirinden çetin yedi vadi... İstek, aşk, marifet, istisna, tevhid, hayret ve yokluk vadileri...

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

Kuşlar, hep birlikte göğe doğru uçmaya başlamışlar. İsteği ve sebatı az olanlar, dünyevi şeylere takılanlar yolda birer birer dökülmüşler. Yorulanlar ve düşenler olmuş...

"Aşk denizi"nden geçmişler önce...". "Ayrılık vadisi"nden uçmuşlar...". "Hırs ovası"nı aşır, "kıskançlık gölü"ne sapmışlar... Kuşların kimi "Aşk denizi"ne dalmış, kimi "Ayrılık vadisi"nde kopmuş sürüden... Kimi hırslanıp düşmüş ovaya, kimi kıskanıp batmış göle...

Önce Bülbül geri dönmüş, güle olan aşkını hatırlayıp; Papağan o güzelim tüylerini bahane etmiş (oysa tüyleri yüzünden kafese kapatılmış); Kartal, yükseklerdeki krallığını bırakamamış; Baykuş yıkıntılarını özlemiş; Balıkçıl kuşu bataklığını. Yedi vadi üzerinden uçtukça sayıları gittikçe azalmış. Ve nihayet beş vadiden geçtikten sonra gelen Altıncı Vadi "şaşkınlık" ve sonuncusu Yedinci Vadi "yok oluş" ta bütün kuşlar umutlarını yitirmiş... Kaf Dağı'na vardıklarında geriye otuz kuş kalmış...

Sonunda sırrı, sözcükler çözmüş: Farsça "si", "otuz" demektir... murg" ise "kuş"... Simurg'un yuvasını bulunca öğrenmişler ki; "Simurg - otuz kuş" demekmiş. Onların hepsi Simurg'muş. Her biri de Simurg'muş. 30 kuş, anlar ki, aradıkları sultan, kendileridir ve gerçek yolculuk, kendine yapılan yolculuktur...

Simurg Anka'yı beklemekten vazgeçerek, şaşkınlık ve yok oluşu da yaşadktan sonra bile uçmayı sürdürerek, kendi küllerimiz üzerinden yeniden doğabilmek için kendimizi yakmadıkça, her birimiz birer Simurg olmayı göze almadıkça bataklığımızda, tüneklerimizde ve kafeslerimizde yaşamaktan kurtulamayacağız. Şimdi kendi gökyüzünde uçmak zamanıdır...